

ere villige til at gøre, hvad vi kunne fra vor Side, men vi haabe, at Socialdemokraterne ville virke for ikke alene at holde Galden flydende, men ogsaa hjælpe til, hvor det kan lade sig gøre, at ophjælpe Befolkningen og navnlig Ungdommen.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem for Bogensø (Aadal) maa vide, at Socialdemokratiet her i Landet aldrig har modsat sig Bevillinger til vore Højskoler, men tværtimod har været beredvilligt til at yde de Bevillinger, som maatte blive forlangt. Vi have endog yderligere ønsket at kunne forøge disse Bevillinger saaledes, at Elementer tilhørende andre Samfundsklasser end de, der hidtil søgte Højskolerne, kunde komme til at søge dem. Jeg tror, at skal der rettes nogen Klage, maa det være en Klage mod den Side, det ærede Medlem tilhører, for ikke at vise tilstrækkelig Opmærksomhed over for den stærke personlige Udvikling i Arbejderklassen, der har været en Følge af den socialdemokratiske Bevægelse.

Ingvard Jensen: Jeg vilde gerne henvende et Par Ord til den ærede Landbrugsminister. Det er jo ikke alene Dyrene paa Landet men ogsaa Fiskene i Havet, der sortere under den ærede Minister. Vi ere paa Bornholm uheldigt stillede med Hensyn til Fiskebestanden, og jeg vil gerne faa den ærede Landbrugsminister til at virke for, at Forholdene kunne blive noget bedre. Det lyder lidt underligt at føre en saadan Tale, men ikke desto mindre er det rigtigt. Jeg føler mig forvissat om, at den ærede Minister vil være i Stand til at gøre noget i den Retning. Fiskeriet i det hele er aftaget kendeligt i Østersøen, men navnlig er en Fiskeart aftagen i forbavsende Grad i en Række Aar. Det er Laksen. Jeg skal til at illustrere dette blot nævne et Tal. Der fiskedes i 1896 217,000 Pd. Laks, men i Aaret 1900 — efter den Tid har jeg ikke set nogen Statistik vedrørende dette Forhold — blev der kun fisket 59,000 Pd. Naar man nu ved, at i en Række Aar har Laksefiskeriet for Bornholm været en betydelig Indtægtskilde, er det klart, at det i høj Grad generer Fiskerne og er trykkende for dem, at dette indbringende Fiskeri aftager mere og mere. Hvorledes det er gaet til, er ikke saa ganske let at sige. Men den al-

mindelige Opfattelse er, at man har været for ivrig med at opfiske Laksene. Man har ikke indskrænket sig til, saaledes som man gjorde for mange Aar siden, at fiske Laks med Kroge, men man har i den sidste halve, ja hele Menneskealder bestræbt sig mer og mer for at lægge sig efter anden Fiskemaade, nemlig med Garn, og det har sandsynligvis bevirket, at man har fisket de smaa Laks op, saa at Laksefiskeriet i det hele er ved at forsvinde. Dersom der nu kunde raades Bod paa dette Forhold, antager jeg, man vilde være enig om, at det ikke er et Spørgsmaal af nogen ringe Betydning. Og det kan der sikkert nok, men kun under visse Betingelser.

For Bornholms Vedkommende har der været arbejdet fra Fiskeriforeningens Side paa, at der kunde blive udkastet en hel Del Laks- og Ørredyngel hvert Aar. Det er for saa vidt meget godt, det er vistnok en af de Veje, man skal gaa for at faa Laksebestanden i Østersøen større, end den er. Men det er ikke nok. Der maa tillige sørges for, at den Laks, som bliver sat ud, ikke fiskes op igen ganske kort Tid efter, at den er sat ud, thi saa vilde det ikke have nogen synderlig stor Betydning. Men Sagen er den, at selv om vi nu fra dansk Side udfolde den allerstørste Energi paa at forbedre vor Laksebestand i Østersøen, vil det selvfølgelig ikke kunne forslaa, fordi Laksene ikke er indskrænket til at opholde sig ved Bornholm, den tager andetsteds hen, til Tyskland, Finland og findes rundt omkring i Østersøen, hvor der mange Steder fiskes Laks. Dersom der altsaa skal gøres noget for at skabe bedre Forhold, maa der træffes internationale Bestemmelser for at raade Bod paa dette Forhold, altsaa saaledes, at man fra alle de Lande, som høre til Østersøen, bliver enig, dels om at udsætte Lakseyngel i rigt Maal fra alle Lande og dels ogsaa om at træffe internationale Bestemmelser med Hensyn til Fiskeriet af Laks. Man har talt en hel Del om dette, vi have ogsaa forhandlet en hel Række Aar om at faa Ændringer i vor Fiskerilov, men det er klart nok, at saadanne Forhold som dette kan der ikke raades Bod paa ved en endog nok saa god Fiskerilov. Skal der raades Bod derpaa, maa der være internationale Bestemmelser, og der er sikkert ingen anden, der kan tage sig af det end Regeringen. Derfor vil jeg bede den meget ærede Landbrugsminister om at tage under Overvejelse, om der i saa Henseende ikke kunde gøres noget. Vi have jo nu en Kommission, der er nedsat fra